

Доброто куче.

Момиченцето на единъ рибаръ играело край морския бръгъ. Веднага се появила буря. Морето се разсърдило — развълнувало се. Вълнитъ едно биели бръга. Една силна вълна грабнала момиченцето и го отнесла вжтре. То викало за помощъ, но никой не чулъ слабото му гласче.

Кучето на рибаря чуло гласа на детето и се спустило въ морето. То захапало дрехата на момиченцето и заплувало къмъ бръга. Сложило детето на пѣска и заблизало лицето му съ топлия си языкъ.

Ето, то лае сега и вика за помощъ. Рибарътъ ще чуе жалния му лай и ще дойде да прибере детето си.

Момиченцето дълго ще помни и обича доброто и вѣрно куче.

